

Kurýr 21/2016

Občasný týdeník

www.publicumcommodum.cz

Ověřené i neověřené zprávy a komentáře. Můžete přispět svými postřehy a názory i vy. Příspěvky posílejte na adresu – pus@volny.cz. V dalším čísle Kurýra se jimi budeme zabývat. Nechcete-li Kurýra dostávat, sdělte nám to. Děkujeme.

Kolik třešní, tolik višní

Na chalupě zrají třešně. Někde možná už odezrály, ale my jsme přece jen téměř 600 metrů vysoko, tak zrají teď. Komunisté se radují.

Navíc si v referendu Britové odhlasovali, že Velká Británie vystoupí z Evropské unie. To je důvod k tomu, aby komunisté začali vykřikovat, že projekt Evropské unie je špatný, za nich že bylo líp, RVHP prospívalo všem zemím a že drancování uranových dolů v Československu bylo pro naši ekonomiku božím požehnáním. V Japonsku by podle hlášky z filmu Jáchyme, hoď ho do stroje, řekli „Kolik třešní, tolik višní.“

Premiér Sobotka se vrátil z obchodní cesty do Číny. Jistě si teď připadá jako Marco Polo, který z Číny přivezl spoustu užitečných věcí, baletami počínaje a knedlíky třeba konče. Sobotka věří, že Číňané s námi chtějí nezištně obchodovat. Třeba budeme společně vyrábět letadla. Letecký průmysl má v České republice skvělou tradici. Jenomže Číňané si nechtějí letadla kupovat, chtějí je vyrábět. V Číně. Máme jim tam dovézt technologie a odborníky, kteří je to naučí. Až to budou umět, tak si je budou vyrábět nejspíš sami. A dovážet je do České republiky. Výhodná jednosměrka, kdy my bychom naopak chtěli vyvážet do Číny, se otočí nazpět. Budeme letadla od Číňanů kupovat.

Čínský internetový gigant Alibaba prý bojuje na poli internetových nákupů proti padělkům nejefektivněji na světě. Podle šéfa společnosti Jacka Ma jsou ale falzifikáty stále zdařilejší. Mnohdy jsou lepší než originály. Tamní továrny se s masovým nástupem internetu zdokonalily, včetně platformy e-shopu Alibaba, a prodávají své výrobky přímo spotřebitelům. Už dnes patří čínský výrobce spotřební elektroniky Lenovo k největším prodejcům.

Až Angela Merkelová kývne na to, aby Evropská unie udělila Číně status země s tržní ekonomikou, a tím odpadnou ochranná cla na příliš levný zboží z Číny, stane se Čína dravým konkurentem nejen ČR, ale celé EU. V duchu Leninova výroku „*prodáváme Číně provaz, na kterém nás pak oběsí.*“

Už teď má Alibaba Group namířeno do Česka, konkrétně na západ Čech. Jeho zástupci si už prý byli prohlédnout nově připravenou průmyslovou zónu Dolní Dvory v Chebu. Ta by měla v příštích letech nabídnout až tři tisícovky pracovních míst.

Sociální demokracie se v poslední době snaží zametat vlastní kauzy pod koberec stůj co stůj (reforma policie, arbitráž Škody Transportation, odklad vykonatelnosti rozsudku v kauze Altner apod.). Snaží se je překrýt ekonomickými aktivitami. Ty jsou ale výhodné především pro stranu samotnou. Na blaho země ani na blaho svých voličů sociální demokraté ani zdaleka nemyslí.

Kolik třešní, tolik višní. Nonsense. Nesmysl. V Japonsku rostou sakury, ne třešně. A višně tam navíc nerostou vůbec.

BREXIT je tu. Co dál?

Hvězdička Velké Británie na evropském nebi vylétla z evropského nebe. Problémy začínají. Ponechme stranou různé ekonomické hrozby, které lze jen těžko v tuto chvíli odhadnout, a předpovědi, a zůstaňme pouze u problémů politických.

Pro Spojené království se stává velkým politickým problémem požadavek skotských nacionalistů, kteří chtějí nové referendum o zachování Skotska v UK. Také irská strana Shin Fein požaduje referendum o sjednocení Irska a vystoupení Severního Irska z UK. S nějakým požadavkem ohledně Gibraltaru jistě přijdou Španělé.

EU dává najevo, že bude tvrdě požadovat zachování jednoty zbylé sedmadvacítky, což může nakonec vést k vytvoření tzv. dvourychlostní Unie a odsunutí států, které se budou větší integraci bránit, na vedlejší kolej. Více méně to bude znamenat diktát Německa, které se odchodem Velké Británie zbaví jediného relevantního oponenta.

U nás bezesporu dojde k větší aktivizaci komunistů, kteří využijí situace k posilování ruského vlivu. Sobotka s Babišem se budou předhánět v siláckých prohlášeních, ale nakonec se před Merkelovou shrbí a všechno jí odkývají. Protože TIOP 09 je odvědy pro větší integraci, zůstává tu pouze šance je pro ODS pokusit se protlačit nějaké reformy v duchu těch britských. Ale upřímně řečeno, co EU dovolila Britům, jen těžko dovolí nám. Už teď Cameronem těžce dojednané úlevy spadly pod stůl.

Zaorálek nezklamal

Je známá věc, že ministr zahraničí Lubomír Zaorálek patří k ministrům, kteří mluví v nic neříkajících frázích.

Jasně definovanou zahraničně politickou únií České republiky se ale od Zaorálka nedozvíte. Kličkuje mezi Hradem, Strakovou akademií, ruským a americkým velvyslanectví.

I jeho reakce na výsledek referenda o vystoupení Velké Británie z Evropské unie je hodná zaznamenání. Ministr Zaorálek se totiž domnívá, že „Evropská unie musí více reagovat na každodenní potřeby občanů“. Podobné fráze používali kdysi komunisté, když už museli na veřejnosti něco říct.

Možná by s tím Zaorálek uspěl ve Venezuele, kde je, jak známo, díky socialistickému hospodářství, už léta katastrofální nedostatek toaletního papíru.

Volby prezidenta v USA: nominace kandidátů se blíží.

Na Donalda Trumpa tvrdě zaútočila kandidátka demokratické strany Hillary Clintonová. Prý je „povahově nevhodný“ pro úřad prezidenta Spojených států.

Trump je údajně schopen rozpoutat jadernou válku jen proto, že se mu „někdo dostane pod jeho velmi tenkou kůži“. Jeho ideje „nejsou prostě jen jiné, jsou nebezpečně zmatené. Nejsou to vlastně ani ideje, je to série bizarních tirád, osobních útoků a otevřených lží,“ prohlásila bývalá ministryně zahraničí a dodala: „Trump tvrdí, že rozumí zahraniční politice, protože organizoval soutěž o světovou královnu krásy v Rusku.“

Vždycky tomu tak vždy nebývalo. Trump se s Clintonovými svého času velice přátelil a finančně je podporoval. Ale to všechno už „vodvál čas.“

Vrátil se jako **mandarin**

Za častými návštěvami Čínské lidové republiky není obchod, jak se nám snaží premiér Bohuslav Sobotka namluvit, ale spolupráce ČSSD s čínskými komunisty. Informace před Sobotkovým odletem naznačovaly, že součástí programu má být i jedna stranická záležitost. Upozornil na ni ve svém *“Final Word”* novinář Erik Best: *„ČSSD má v plánu podepsat memorandum o stranické spolupráci s Komunistickou stranou Číny. Dokument sice přímo neříká, že ČSSD s čínskými komunisty sdílí jejich pohrdání nezávislým soudnictvím a dělbou moci, sociální demokracie se v něm ale zavazuje respektovat čínskou vnitřní politiku.“*

Zda byla smlouva podepsána či nikoliv se nepodařilo zjistit. Ledacos ale napovídá, že Bohuslav Sobotka odletěl do Pekingu ve středoevropském kvádru, ale vrátil se z Číny jako mandarin a oznámil, že konvertoval k taoismu, protože křesťané jsou v Číně často vyhazováni z práce, ze škol a věznění.

Z nejbližšího okolí proskočila zpráva, že se Sobotka, který se obává o výsledku voleb na podzim příští rok dohodl s čínskými komunisty, že povede kandidátku v centrálním okrese Chaoyang v Pekingu. Využije prý přitom skutečnosti, že tato zhruba desetimilionová městská část má již podepsaný protokol o spolupráci s radnicí Prahy 1.

Mlčí i politický stratég a ministr zahraničí Lubomír Zaorálek. Na dotaz, zda může potvrdit, či vyvrátit informaci o chystaném podpisu memoranda při cestě premiéra Sobotky do Číny napsal: *„Nic takového vám potvrdit nemohu.“*

Rusové do Ria nepojedou

Po léta byl Sovětský svaz největší dopingovou, a současně hledající způsoby, jak doping odhalit a tím se odhalení bránit, laboratoři na světě.

Sportovci měli dokázat, co se nedařilo jinak. Že svět socialismu je lepší, výkonnější, spravedlivější. Byla to jedna velká lež. Doplácel i na ní svým zdravím i sportovci sovětských satelitů.

Po konci studené války se očekávalo, že tento v podstatě otrokářský systém, kdy státní zdravotníci krmili závodníky, jako husy šiškami, bobulemi, skončí. Bohužel se tak nestalo. Putinovské Rusko pokračuje v těch nejhorších tradicích komunistické éry.

Radě Mezinárodní asociace atletických federací (IAAF) na svém zasedání ve Vídni minulý týden potvrdila trest, který na ruskou atletiku minulý rok uvalila kvůli státům řízenému systému dopingů, takže pro Rusy dále platí zákaz startu na mezinárodních soutěžích. To v praxi znamená, že se ruští atleti nebudou moci zúčastnit nadcházejících olympijských her v Rio de Janeiru.

IAAF poté následovala mezinárodní vzpěračská federace IWF, která z účasti na OH v Rio vyloučila ze stejných důvodů vzpěrače Ruska, Běloruska a Kazachstánu.

Vybrané sportovce ale může Mezinárodní olympijský výbor na hry pustit Mezinárodní olympijský výbor, pokud se v daných případech prokáže, že jsou *“čisti”*. Pod jakou vlajkou by startovali je otázka.

Naše blogo sféra

janderova.blog.idnes.cz
ivanbednar.blog.idnes.cz

Pouliční umělci, zakuklení žebráci a politický populismus

Od března platí vyhláška hlavního města Prahy, která reguluje pouliční umění, tzv. busking. Už nyní, doslova po pár týdnech, je ale vyvíjen politický nátlak, aby došlo k jejímu změkčení.

Ruku v ruce s buskery změkčení požadují zejména Piráti, Zelení, ale i představitelé TOP 09. Všichni mají plná ústa uměleckých svobod, omezování živého umění v ulicích a zachování kulturního charakteru města. Nic z toho přitom není ohroženo, na rozdíl od Pražanů, kteří bydlí či pracují v centru.

Coby dlouholetou provozovatelku jazzbluesového klubu mě snad nikdo nebude podezírat z toho, že bych měla cokoli proti kultuře či umělcům. Naopak, jsem velkou příznivkyní kulturní scény včetně pouličního umění. Taky to v minulosti byla ODS, která vyšla buskerům vstříc a umožnila jim, aby mohli své umění v ulicích Prahy předvádět.

Brzy se však ukázalo, že hladina hluku a koncentrace produkcí v turisticky nejzatíženějších lokalitách je pro okolní obyvatele a firmy naprosto nepřijatelná. Proto se začala řešit regulace, jejímž cílem bylo ulevit všem, kteří museli den co den za svými okny snášet hlučnou hudbu, rozprostřít buskery po větším území a ztlumit jejich produkce. Za to jsme já osobně, i další představitelé ODS bojovali. Přijde mi to naprosto férové.

Nikomu nechceme pouliční umění zakazovat, jen žádáme, aby byli umělci ohleduplní vůči svému okolí. Kultura přece ze své podstaty nemá být agresivní a doslova násilně se vnučovat svým příjemcům. Naopak by si je měla svou kvalitou hledat a oslovovat je.

Z kulturního hlediska není žádný rozdíl, zda hraju a zpívám na Staroměstském náměstí, nebo se

snažím zpříjemnit procházku či běh třeba návštěvníkům Letné. Z finančního hlediska, tedy příjmu do klobouku, to však zřejmě rozdíl bude. A v tom je také nejspíš zakopaný pes. Ovšem tak hluboko, že o něm nikdo nemluví.

Troufám si směle tvrdit, že spouště (netvrdím, že všem) buskerů jde mnohem víc o vybrané peníze v klobouku, než o umělecké svobody a kulturní charakter města. Ten by totiž mnohem víc rozvíjelo, kdyby se umělci prezentovali i v jiných částech Prahy, než pouze v centru. Kdyby hráli i Pražanům, ne pouze turistům.

Politikům, kteří pár měsíců po schválení vyhlášky žádají o její novelizaci, pak jde o politické body a oslovení této komunity a jejich příznivců, mezi něž se řadí i část novinářů. U Pirátů a zelených to nepřekvapuje. U TOP 09 to je však velmi úsměvné, zejména když jejich kolegové z Prahy 1 spolu s ODS regulaci buskingu v minulosti prosazovali.

Za ODS říkám jednoznačně. Pouliční umění do ulic Prahy patří, ale v takové míře, aby neobtěžovalo lidi, kteří zde žijí a pracují.

Právě to upravuje vyhláška, kterou schválilo pražské zastupitelstvo před čtvrt rokem. Jakákoli snaha o její překotnou novelizaci je čirým populismem.

Jaroslava Janderová, janderova.blog.idnes.cz

Autorka je předsedkyní OS ODS Praha 1, místopředsedkyní spolku Publicum commodum, zastupitelka Hlavního města Prahy a předsedkyně Kontrolního výboru ZHMP.

Viníkem je bruselská rozpínavost a arogance

Referendum ve Velké Británii skončilo tak, jak skončilo. Co ale překvapivě neskončilo, je osočování stoupců Brexitu, jak v samotné Británii, tak i u nás, především v médiích.

Nigel Farage je stále považován za xenofoba, rasistu a izolacionistu. Podobně se mluví o Marine Le Pen ve Francii či Greet Wildersovi v Holandsku, kteří by v referendu zřejmě dosáhli podobného úspěchu.

Eurofederalisté si počínají jako utržení ze řetězu. Hrozí, skřípají zuby, zastrašují. Jen aby udrželi své stádečko v houfu pod praporem Angely Merkelové. Mají strach z dominového efektu, který by mohl nastat po odchodu VB. Zcela ale zapomínají, že podmínkou politického dialogu je přece základní předpoklad, že oba soupeři jsou vedeni stejnou myšlenkou, a tou je prospěch dané společnosti, byť každý vidí jinou cestu, jak ho dosáhnout. Jak David Cameron, tak Boris Johnson měli, podle svého přesvědčení, ty nejlepší úmysly prospět Velké Británii. Těžko nyní rozhodnout, která z cest je či byla správná, to ukáže až budoucnost.

Místo seriózního dialogu se ale objevují komentáře útočící především na city ve snaze dehonestovat protivníka, méně se již uvádějí věcné argumenty. Za vším je snaha zpochybnit výsledek referenda (zajímavé je, že u nás se tak projevují hlavně ti, kteří jsou jinak horlivými zastánci referend), přesvědčit, že budoucnost Velké Británie je po odchodu z EU černá a viníkem je populismus protivníků, nikoliv bruselská rozpínavost a arogance. Místo toho je označována za příčinu mígrace, výše důchodů, slabost labouristů v čele se socialistou Corbynem (nejednou vadí!).

Téměř 60 tisíc nikým nevolených úředníků a komisařů v Bruselu s, na naše podmínky závratnými platy, dnes v podstatě EU ovládají. Jediný volený orgán Evropský parlament a konec konců i sám jeho předseda Martin Schulz slouží jen jako zástěrka.

To všechno Britové nyní odmítli. Nepochybuji o tom, že bychom to odmítli i my, kdyby tady někdo o nějakém referendu uvažoval. Odmítli bychom to proto, že původní idea Evropské unie byla jiná. Vytvořit společenství volného obchodu, pohybu osob, kapitálu i služeb.

Místo toho zde máme těžkopádný byrokratický krunýř, který nedokáže ochránit hranice Evropské

unie, zato o to intenzivněji drtí rozvojové plány v jednotlivých zemích, jak o tom svědčí naposled omezení a dokonce i zastavení některých důležitých staveb v ČR, díky předpisům EU.

Bohužel to nikdo nepřizná. Znamenalo by to totiž dát znovu za pravdu Václavu Klausovi, a to se ve věku mediokracie nepřipouští.

Takové je poučení z britského referenda.

Nevezmou-li to bruselští politici, ale i naši, protože někdo sice byrokratické regule vymýšlí, ale někdo je pak uvádí v život, na vědomí, potom budiž Bůh zbylé sedmadvacítce milostiv.

Ivan Bednář, ivanbednar.blog.idnes.cz

Odchod po anglicku (odejít bez rozloučení s hostitelem).

Původ tohoto známého výrazu je takový, že poprvé ho začal používat lord Henry Seymour, který měl zvyk odcházet domů, aniž by se rozloučil s hostitelem. Měl renomé podivína, který rád dělal kravinu všeho druhu. Bratr Jane Seymourové, třetí manželky Jindřicha VIII, matky krále Edvarda VI. Zemřela na poporodní komplikace..

Výraz dostal nyní nový význam.

Oslavy na Hradě !!!

Na Pražském Hradě začala oslava padesátin šéfa prezidentových poradců Martina Nejedlého, známého šéfa české pobočky ruského giganta Lukoil.

Firma Lukoil Aviation, jejímž jednatelem byl právě Nejedlý, se soudila se Správou státních hmotných rezerv o zaplacení smluvní pokuty ve výši 27,7 milionu Kč.

Spor se týkal kontraktu na obměnu zásob Leteckého petroleje, který SSHR s Lukoil Aviation Czech uzavřela v roce 2009. Firma, která byla součástí ruské ropné společnosti Lukoil, odebrala petrolej za 275,6 milionu korun.

Vrátila ale necelou polovinu. Soud koncem dubna pravomocně rozhodl, že společnost musí kvůli svému jednání zaplatit pokutu, kterou Nejedlý údajně zaplatil.

Nejedlý si pro svoji oslavu vybral Letohrádek královny Anny, který dosud k soukromé oslavě nebo ke komerční akci pronajat nebyl, a Královskou zahradu, které byly kvůli tomu uzavřené turistům.

Na plot byly umístěny tři metry vysoké desky, které chrání hosty před nepovolanými zraky.

Na oslavu podle prezidentova mluvčího Ovčáčka dorazí i Miloš Zeman.

Mezi pozvanými hosty je též celý tým kolem prezidenta v čele s kancléřem Vratislavem Mynářem nebo byznysmeni z pražské centrály čínské společnosti CEFC kolem Jaroslava Tvrdíka. Kuriózní přání přivezl oslavenci ministr zdravotnictví Svatopluk Němeček. Prý mu popřál „*hodně zdraví*.“

Přijel i ruský velvyslanec.

Ruskému protektorovi dorazily popřát desítky hostů, mezi nimi například senátor Jan Veleba či kuriózní figura sexuologa Radima Uzla.

Doufejme jen, že prezident Zeman nedostal opět virozu a v rozmařilé náladě nenechal přinést korunovační klenoty a neposadil Nejedlému na hlavu Svatováclavskou korunu, se kterou je spojena jedna neblahá legenda.

Desatero pravicové politiky

6/ Demokratický kapitalismus

Pravice je přesvědčena, že nejlepším prostředkem povzbuzení lidského úsilí a účelného nasměrování zdrojů je svobodný trh, založený na soukromém vlastnictví a dělbě práce. Svobodný trh totiž vede k racionálnímu rozdělování zdrojů, čímž zvyšuje hmotný blahobyt jak zaměstnavatelů (kapitalistů), tak jejich zaměstnanců. Proto také západní společnosti, jejichž ekonomické síly spolu volně soutěží na trhu, dosahují dlouhodobě nejvyššího a stabilního hospodářského růstu a vzestupu životní úrovně.

Jakékoli snahy cílevědomě a direktivně ovlivňovat fungování trhu ze strany státu a jeho institucí většinou vedou ke zhoršení celkového hospodářského výsledku a obrací se proti samotným, byť sebelepším, záměrům.

Zničení kapitalismu také ve svém konečném důsledku vždy vedlo k přenesení moci z jednotlivce na stát a záhubě demokracie.

Víte-li o někom, kdo by měl zájem Kurýra take dostávat, zašlete nám jeho e-mailovou adresu. Děkujeme

Veřejný kurýr – občasný týdeník. Vydává spolek Publicum commodum, dobrovolné sdružení, které sdružuje své členy na základě společného zájmu o veřejné dění na úrovni obcí, krajů a států s vůlí stavět se proti negativním jevům, záměrům a činnostem, které život občanské společnosti a veřejné dění poškozují a ohrožují. Členové se věnují především problematice, která je spojená s obdobím II. a III. odboje, tj. historickému období 1938 – 1945 a 1948 až 1989. Místopředsedkyně Jaroslava Janderová. Odpovědný redaktor Ivan Bednář

Archív starších čísel na

<http://www.publicumcommodum.cz/index.php/verejny-kuryr-obcasny-tydenik>